

La brisa

Mishima

La brisa que t'encisa i eleva,
fins a perdre el contacte
amb tu mateix, t'acaba la llum
d'un matí - de dissabte
i l'elegància d'un crim
del que no et sents culpable.
El perill el vols cercar.
No et fan por els seus efectes.
L'ansia que cura
no te la dona cap altre objecte.
La brisa que t'encisa i eleva
saps que mai seràs teva.
És com d'un oasi el miratge.
Hi ha qui l'admira i venera
com a la imatge d'un sant,
un heroi o una bandera.
Hi ha qui n'està fart
i vol viure d'una altra manera.
És la pastanaga del burro
al fons d'una nevera. La brisa que t'encisa i eleva,
fins a perdre el contacte
amb tu mateix, diu que ets viu
i que podries ser lliure.
Té l'energia del canvi,
d'una revolució o un espectacle.
No saps si anar a comprar
o agafar una pancarta,
esperar a les rebaixes
o emborratxar-te.
La brisa que t'encisa i eleva
saps que mai seràs teva.
Com la sensació original
que ja mai més recuperes,
et condemna a un infern
sense greix ni bombolles,
que de tan insipida i light,
ja no fa por ni crema.
Vius en la nit descremada
de la droga lleugera. La brisa que t'encisa i eleva

li demana al dia
qu' accepta de la nit,
a la vida de la mort,
al vell del jove,
al ric del pobre,
al mercat de tot all
que no est en venda.
La brisa només bufa
per tornar-te a sorprendre. La brisa que t'encisa i eleva
saps que mai serà teva.
Per' tan fabul's el miratge i
collonuda l'espera,
i fa l'hivern tan suportable
quan et creixen flors a la cartera,
que deixaries la dona,
deixaries la feina,
si no fos perquè a fora
bufa all... Per', un moment,
all qu' era?

Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents pending.

Lyrics provided by
<https://damnllyrics.com/>